

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. w pozwie w postępowaniu upominawczym z dnia 6 czerwca 2011 roku skierowanym do skierowanym do Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi wniosła o nakazanie pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zapłaty kwoty 116.899,71 złotych z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania tytułem zapłaty należności wynikających z zawartych pomiędzy stronami umów najmu pojazdów samochodowych /pозew k. 2-5/.

Skoro przedmiotowa sprawa została wszczęta w roku 2011 znajdują do niej zastosowanie przepisy KPC w brzmieniu redakcyjnym i numeracji obowiązujących do dnia 2 maja 2012 roku (por. art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381).

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2011 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi X Wydziałowi Gospodarczemu / postanowienie z dnia 15 czerwca 2011 roku k.82/.

W dniu 3 października 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi X Wydział Gospodarczy wydał w sprawie o sygnaturze akt X GNC 1235/13 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający w całości żądania pozwu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. / nakaz zapłaty z dnia 3 października 2013 roku k. 179-180/.

Od nakazu zapłaty z dnia 3 października 2013 roku sprzeciw wniosła (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., a tym samym przedmiotowe orzeczenie utraciło moc (art. 505 § 1 KPC). W treści sprzeciwu pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania nie zajmując merytorycznego stanowiska w sprawie, ani nie zgłaszając jakichkolwiek wniosków dowodowych /sprzeciw pozwanej k. 185/.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. jest wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...), a przedmiotem jej działalności jest między innymi wynajem i dzierżawa pojazdów mechanicznych /pełny odpis z KRS k. 65-75/.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. jest wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...), a przedmiotem jej działalności jest między innymi wynajem samochodów osobowych /odpis aktualny z KRS k.101-102/.

W dniu 5 maja 2010 roku powód jako wynajmujący i pozwana jako najemca zawarli umowę najmu pięciu samochodów osobowych marki "K. (...)", a umowa została zawarta na okres czterech miesięcy, a Spółka (...) zobowiązała się uiszczyć pierwszą opłatę za wynajem każdego z pojazdów w kwocie 1.630,00 złotych netto oraz miesięczną opłatę w kwocie 1.630,00 złotych netto /umowa z dnia 5 maja 2010 roku k. 6; wykaz pojazdów będących przedmiotem umowy k. 7; zeznania świadka W. O. k.230/.

Integralną część umowy z dnia 5 maja 2010 roku stanowiły załączniki w postaci: Definicji stanu technicznego pojazdu, Wykaz osób uprawnionych do kontaktów przy realizacji umowy, Ogólne warunki ramowych umów wynajmu długoterminowego i Harmonogram spłat czynszów / załączniki do umowy z dnia 5 maja 2010 roku k. 8-18/.

Objęte umową pojazdy samochodowe o numerach rejestracyjnych (...) zostały wydane pozwanej, jednak określonym umową czteromiesięcznym terminie Spółka (...), a zwrot części tych pojazdów nastąpił dopiero na początku 2011 roku /wykaz pojazdów będących przedmiotem umowy k. 7; protokoły zdawczo - odbiorcze k. 32-36/.

W dniu 30 maja 2010 roku powód jako wynajmujący i pozwana jako najemca zawarli kolejną umowę najmu pięciu samochodów osobowych marki "K. (...)", a umowa została zawarta na okres czterech miesięcy, a Spółka

(...) zobowiązała się uiścić pierwszą opłatę za wynajem każdego z pojazdów w kwocie 1.630,00 złotych netto oraz miesięczną opłatę w kwocie 1.630,00 złotych netto /umowa z dnia 30 maja 2010 roku k. 19; wykaz pojazdów będących przedmiotem umowy k. 20; zeznania świadka W. O. k. 230/.

Integralną część umowy z dnia 30 maja 2010 roku stanowiły załączniki w postaci: Definicji stanu technicznego pojazdu, Wykaz osób uprawnionych do kontaktów przy realizacji umowy, Ogólne warunki ramowych umów wynajmu długoterminowego i Harmonogram spłat czynszów / załączniki do umowy z dnia 30 maja 2010 roku k. 21-31/.

Objęte umową pojazdy samochodowe o numerach rejestracyjnych (...)GI zostały wydane pozwanej, jednak określonym umową czteromiesięcznym terminie Spółka (...), a zwrot części tych pojazdów nastąpił dopiero na początku 2011 roku /wykaz pojazdów będących przedmiotem umowy k. 20; protokoły zdawczo - odbiorcze k. 37-40/.

Zgodnie z punktem 9.10 obowiązujących w odniesieniu do obu umów "Ogólnych warunków ramowych umów wynajmu długoterminowego" - "W przypadku opóźnienia w zwrocie pojazdu powyżej 5 dni, począwszy o daty oznaczonej jako data zwrotu pojazdu, Najemca obowiązany jest do zapłaty na rzecz Wynajmującego pełnego wynagrodzenia za w wysokości czynszu miesięcznego za każdy rozpoczęty tydzień zwłoki w zwrocie samochodu. Wynajmujący ma prawo domagania się odszkodowania w pełnej wysokości, jeżeli kara umowna nie pokrywa całości poniesionej szkody" /pkt 9.10 "Ogólnych warunków ramowych umów wynajmu długoterminowego" k. 16 i k. 28/.

W związku z zawartymi umowami najmu pojazdów oraz nieterminowym zwrotem przez pozwaną samochodów (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. wystawiła obciążające Spółkę (...) dokumenty księgowe w postaci:

- faktury VAT nr 52/2010/W z dnia 11 sierpnia 2010 roku na kwotę 9.943,00 złote z terminem płatności 21 dni (faktura k. 42; wykaz pojazdów których dotyczy faktura k. 43) z której do zapłaty pozostała kwota 416,00 złotych (pozew k. 2-3),

- faktury VAT nr 53/2010/W z dnia 11 sierpnia 2010 roku na kwotę 9.943,00 złote z terminem płatności 21 dni (faktura k. 44; wykaz pojazdów których dotyczy faktura k. 45), z której do zapłaty pozostała kwota 5.000,00 złotych (pozew k. 2-3),

- faktury VAT nr 60/2010/W z dnia 10 września 2010 roku na kwotę 9.943,00 złote z terminem płatności 21 dni (faktura k. 46; wykaz pojazdów których dotyczy faktura k. 47),

- faktury VAT nr 61/2010/W z dnia 10 września 2010 roku na kwotę 9.943,00 złote z terminem płatności 21 dni (faktura k. 48; wykaz pojazdów których dotyczy faktura k. 49),

- faktury VAT nr 71/2010/W z dnia 21 października 2010 roku na kwotę 9.943,00 złote z terminem płatności 21 dni (faktura k. 50),

- faktury VAT nr 77/2010/W z dnia 24 listopada 2010 roku na kwotę 9.943,00 złote z terminem płatności 21 dni (faktura k. 51; wykaz pojazdów których dotyczy faktura k. 52),

- faktury VAT nr 84/2010/W z dnia 13 grudnia 2010 roku na kwotę 9.943,00 złote z terminem płatności 21 dni do której to faktury została wystawiona w dniu 18 stycznia 2011 roku faktura korygująca na kwotę 928,08 złotych, a tym samym z faktury nr 84/2010/W do zapłaty pozostała kwota 9.014,92 złotych (faktura k. 53; wykaz pojazdów których dotyczy faktura k. 54; faktura korygująca nr 01/2011 k. 55),

- faktury VAT nr 06/2011/W z dnia 18 stycznia 2011 roku na kwotę 5.546,79 złote z terminem płatności 21 dni (faktura k. 56; wykaz pojazdów których dotyczy faktura k. 58),

- noty obciążeniowej z dnia 16 grudnia 2010 roku do umowy z dnia 5 maja 2010 roku na kwotę 45.600,00 złotych z terminem zapłaty 7 dni wobec przekroczenia przez pozwaną wynikającego z umowy terminu zwrotu pojazdów o

numerach rejestracyjnych: (...); (...), (...), (...) i (...) (nota obciążeniowa nr 2/12/2010 z dnia 16 grudnia 2010 roku k. 60-61),

- noty obciążeniowej z dnia 16 grudnia 2010 roku do umowy z dnia 30 maja 2010 roku na kwotę 11.410,00 złotych z terminem zapłaty 7 dni wobec przekroczenia przez pozwaną wynikającego z umowy terminu zwrotu pojazdu o numerze rejestracyjnym (...) (nota obciążeniowa nr 1/12/2010 z dnia 16 grudnia 2010 roku k. 58-59).

Pozwana nie uiszczyła należności objętych powyższymi dokumentami księgowymi, choć w żaden sposób nie reklamowała wynajętych jej pojazdów (zeznania świadka W. O. k. 230-231).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. pismem z dnia 16 maja 2011 roku do zapłaty należności dochodzonych pozwem /wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania k. 62-64/.

Pomimo wezwania do zapłaty (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie dokonała zapłaty objętych pozwem kwot /bezsporne/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, których strony sporu nie kwestionowały, a które ściśle korespondowały ze sobą.

W tym miejscu należy ponownie przypomnieć, iż pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 6 czerwca 2011 roku, a zatem znajdują zastosowanie przepisy KPC w brzmieniu redakcyjnym i numeracji obowiązujących do dnia 2 maja 2012 roku (por. art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381)). Z tego względu należy podkreślić, iż zgodnie z art. 493 KPC w związku z art. 479^{14a} § 2 KPC w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana winna, pod rygorem utraty prawa powoływania w dalszym postępowaniu, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór, oraz pozostałe zarzuty przeciwko żądaniu pozwu, a także wszystkie okoliczności faktyczne i dowody na ich potwierdzenia, zaś do potrącenia mogą zostać przedstawione tylko wiarygodności udowodnione dokumentami. Pamiętać należy, iż stosowanie przez sąd prawa materialnego odnosi się tylko do stanu faktycznego przedstawionego przez strony i ustalonego w sposób przewidziany w prawie procesowym, przede wszystkim w drodze udowodnienia. Sąd ma bowiem obowiązek wziąć pod uwagę tylko materiał zebranego zgodnie z regułami obowiązującymi w prawie procesowym, w tym z uwzględnieniem prekluzji przewidzianej w art. 479¹² i 479¹⁴ KPC, a także w art. 495 § 3 KPC /patrz: wyrok SN z dnia 3 listopada 2010 roku V CSK 142/10 LEX nr 737290/.

We wniesionym w niniejszej sprawie sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 3 października 2013 roku poza wnioskiem o oddalenie powództwa - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie zawarła jakiegokolwiek stanowiska w sprawie (zarzutów), ani nie przedstawiła jakichkolwiek wniosków dowodowych (sprzeciw k. 185). W tym stanie rzeczy wydając orzeczenie w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dowodach przedstawionych przez powoda wobec baru jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej pozwanej.

W dniu 27 stycznia 2014 roku doręczono (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. powiadomienie o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień 28 marca 2014 roku /powiadomienie k. 215/. Żadna bowiem ze stron, w toku postępowania, nie złożyła wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron. W piśmie procesowym datowanym na dzień 25 marca 2014 roku prezes zarządu pozwanej Spółki wniósł o odroczenie rozprawy wyznaczonej na dzień 28 marca 2014 roku z uwagi na jego wyjazd służbowy do G. w dniach 27-28 marca 2014 roku i wskazał, iż tenże wyjazd służbowy jest zdarzeniem nagłym, którego nie był w stanie przewidzieć (pismo z dnia 25 marca 2014 roku k. 217). Podczas rozprawy w dniu 28 marca 2014 roku pełnomocnik powoda wniósł o oddalenie wniosku pozwanej o odroczenie rozprawy wskazując, iż nic nie stało na przeszkodzie by Spółka (...) ustanowiła pełnomocnika procesowego (protokół rozprawy z dnia 28 marca 2014 roku k. 229).

Zgodnie z art. 214 § 1 KPC: "Rozprawa ulega odroczeniu, jeżeli sąd stwierdzi nieprawidłowość w doręczeniu wezwania albo jeżeli nieobecność strony jest wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną znaną sądowi przeszkodą, której nie można przewidywać." Druga z wymienionych w art. 214 § 1 KPC przesłanek to nadzwyczajne wydarzenie, z

którym łączy się zjawisko zewnętrzne o tak intensywnej sile czy też natężeniu, którym nie można się skutecznie przeciwstawić. Odroczenie rozprawy na omawianej podstawie następuje wówczas, gdy nadzwyczajne zdarzenia zewnętrzne (katastrofy, klęski żywiołowe, akty zbrojne, zamach terrorystyczne) wykazują cechy przemożności wobec każdego podmiotu i mają charakter przejściowy. Sąd Apelacyjny w Gdańsku za "nadzwyczajne wydarzenie powodujące nieobecność strony na rozprawie uznał blokadę dróg dojazdowych do sądu przez protestujących rolników" (patrz: wyrok z dnia 24 sierpnia 1999 r., I ACa 442/99, OSA 2002, z. 2, poz. 15). Nadzwyczajne wydarzenia w rozumieniu art. 214 § 1 wykraczają poza zjawiska siły wyższej i nie muszą wykazywać szerszego zasięgu swego oddziaływania. Mogą dotyczyć samej strony lub jej pełnomocnika procesowego jak nagła - bezpośrednio przed terminem rozprawy - choroba, nieszczęśliwy wypadek, śmierć osoby bliskiej itp. Choroba pełnomocnika, która jest wydarzeniem nadzwyczajnym (nagłym), której nie można przewyżczyć uzasadnia odroczenie rozprawy (patrz: np. wyrok SN z dnia 24 marca 2000 r., I PKN 546/99, OSNP 2001, nr 15, poz. 482). W świetle powyższych rozważań z pewnością wyjazd do G. Prezesa Zarządu pozwanej Spółki, o którym ma on wiedzę już w dniu 25 marca 2014 roku nie może być uznany za nadzwyczajne wydarzenie w rozumieniu wskazanego przepisu.

Kolejną podstawą mającą - według art. 214 § 1 KPC - usprawiedliwić niestawiennictwo na rozprawie została określona jako inna znana sądowi przeszkoda, której nie można przewyżczyć. Takie niostre określenie przeszkody obejmuje różnorodne przyczyny i okoliczności w życiu codziennym. Jednocześnie przepis art. 214 § 1 KPC zawiera uwarunkowanie pozwalające na eliminację powoływanych przyczyn błahych lub niezasługujących na uwagę. Mianowicie rozważaniu i ewentualnie uwzględnieniu podlega zaistniała "przeszkoda, której nie można przewyżczyć". Z wypowiedzi doktryny i judykatury wynika, że kluczowym dla tej przesłanki jest ustalenie, iż twierdzona przeszkoda rzeczywiście istniała i stwarzała niemożliwą do przewyżczenia przeszkodę. Kwestie te mogą być rozważane w okolicznościach konkretnej sprawy. Wykazanie bowiem - we właściwy sposób - istnienia twierdzonej przeszkody pozostaje w związku z rodzajem tej przeszkody. Trafnie zauważył Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 1 czerwca 2000 roku (I CKN 64/00, OSNC 2000, nr 12, poz. 227), że stawiane przez stronę wymagania muszą pozostawać w granicach wymagań rozsądnych, którym strona, bez nieuzasadnionego obciążenia, będzie mogła uczynić zadość. Określenie rodzaju przeszkody jako nie dającej się przewyżczyć zakłada aktywność strony w jej przełamaniu, co oczywiście implikuje konieczność wyrażenia oceny o wskazywanych przez zainteresowany podmiot przyczynach braku efektywności podjętych czynności. W niniejszej sprawie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w jakikolwiek sposób nie wykazała z jakich przyczyn wyjazd służbowy do G. jest dla niej istotniejszy, niż udział w rozprawie sądowej, jaki są przyczyny dla których nie może skrócić wyjazdu do G. jedynie do dnia 27 marca 2014 roku, a wówczas jej wyjazd nie kolidowałby z terminem rozprawy i wreszcie z jakich przyczyn pozwana Spółka nie może ustanowić pełnomocnika procesowego (choćby pracownika pozwanej), który uczestniczyłby w rozprawie w dniu 28 marca 2014 roku. W tym miejscu należy dodatkowo wskazać, iż zgodnie z art. 293 § 2 KC - członek zarządu powinien przy wykonywaniu swoich obowiązków dolożyć staranności wynikającej z zawodowego charakteru swojej działalności. Cytowany przepis wprowadza miernik podwyższonej staranności w odniesieniu do osób wchodzących w skład zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (a także innych organów). Wykonywanie obowiązków przez członków zarządu organów spółki winno się zatem odbywać z zachowaniem staranności wynikającej z zawodowego charakteru ich działalności. Obejmuje to w szczególności znajomość procesów organizacyjnych, finansowych, ale także kierowanie zasobami ludzkimi oraz obowiązek znajomości przepisów prawa i następstw wynikających z ich naruszenia (patrz: orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 1993 r., III CRN 77/93, OSN 1994, Nr 3, poz. 69; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1990 r. III CZP 77/90, OSN 1991, Nr 5-6, poz. 65; orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 kwietnia 1993 r., I ACr 115/93, OSA 1994, z. 1 poz. 7). W doktrynie podnoszone jest, iż podjęcie się wykonywania obowiązków członka zarządu w sytuacji braku odpowiedniego wykształcenia i wiadomości lub doświadczenia potrzebnego do prowadzenia spraw spółki powinno być kwalifikowane jako naruszenie wymaganej staranności i sumienności (patrz: W. Kubala „Ochrona praw wierzycieli na podstawie art. 298 k.h.” Prawo Spółek 1998r., Nr 1 str. 2 i nast.). W kontekście powyższych rozważań należy stwierdzić, iż Prezes Zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. miał obowiązek - z uwagi na zawodowy charakter swej działalności - zapewnić w dniu 28 marca 2014 roku udział w rozprawie osoby upoważnionej do reprezentowania tego podmiotu, jeśli osobiście zamierzał podejmować inne czynności zawodowe w G.. W tym miejscu należy przypomnieć, iż pozwana o rozprawie w dniu 28 marca 2014 roku została jedynie powiadomiona, a nie została wezwana do osobistego

stawiennictwa celem przesłuchania (art. 299 KPC), gdyż żadna ze stron sporu nie wniosowała o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron. W świetle wynikającej z art. 479¹² i 479¹⁴ KPC prekluzji dowodowej taki wniosek dowodowy nie mógł być skutecznie zgłoszony podczas rozprawy w dniu 28 marca 2014 roku.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności postanowieniem wydanym podczas rozprawy w dniu 28 marca 2014 roku Sąd oddalił wniosek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. o odroczenie rozprawy z uwagi na wyjazd służbowy Prezesa Zarządu pozwanej do G. (postanowienie k. 229).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 659 § 1 KC przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz. Takie właśnie umowy zawarły w dniach 5 i 30 maja 2010 roku strony niniejszego postępowania przy czym szczegółowe warunki tych umów określały - stanowiące ich integralną część - "Ogólne warunki ramowych umów wynajmu długoterminowego". To właśnie ten dokument w punkcie 9.10 nakładał na najemcę obowiązek zapłaty kary umownej w wypadku nieterminowego zwrotu przedmiotu najmu. Z ustalonego stanu faktycznego wynika jednoznacznie, iż (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. pomimo upływu czteromiesięcznego okresu najmu określonego w umowach faktycznie dysponowała częścią pojazdów do początku 2011 roku. W tym stanie rzeczy Spółka (...) w oparciu o punkt 9.10 "Ogólnych warunków ramowych umów wynajmu długoterminowego" wyliczyła kary umowne w wysokości miesięcznego czynszu najmu za każdy rozpoczęty tydzień zwłoki w zwrocie pojazdów i obciążyła nimi pozwaną w notach odsetkowych z dnia 16 grudnia 2010 roku o numerach 1/12/2010 i 2/12/2010. Ponadto pozwana nie regulowała na bieżąco w całości opłat miesięcznych (czynszu) za najmowane pojazdy.

W szczególności (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie uiściła:

- a) kwoty 416,00 zł z faktury VAT nr 52/2010/W z dnia 11 sierpnia 2010 roku,
- b) kwoty 5000,00 zł z faktury VAT nr 53/2010/W z dnia 11 sierpnia 2010 roku,
- c) kwoty 9.943,00 zł z faktury VAT nr 60/2010/W z dnia 10 września 2010 roku,
- d) kwoty 9.943,00 zł z faktury VAT nr 61/2010/W z dnia 10 września 2010 roku,
- e) kwoty 9.943,00 zł z faktury VAT nr 71/2010/W z dnia 21 października 2010 roku,
- f) kwoty 9.943,00 zł z faktury VAT nr 77/2010/W z dnia 24 listopada 2010 roku,
- g) kwoty 11.410,00 zł z noty obciążeniowej z dnia 16 grudnia 2010 roku do umowy z dnia 30 maja 2010 roku,
- h) kwoty 45.640,00 zł z noty obciążeniowej z dnia 16 grudnia 2010 roku do umowy z dnia 5 maja 2010 roku,
- i) kwoty 9.014,92 zł z faktury VAT nr 84/2010/W z dnia 13 grudnia 2010 roku,
- j) kwoty 5.546,79 zł z faktury VAT nr 06/2011/W z dnia 18 stycznia 2011 roku.

W tym stanie rzeczy w oparciu o wskazane wyżej przepisy należało zasądzić od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. powyższe kwoty co zostało dokonane w wyroku z dnia 28 marca 2014 roku.

Powódka dochodziła od pozwanej również szczegółowo określonych odsetek od roszczenia głównego. Mając na uwagę materialną akcesoryjność roszczenia o odsetki względem roszczenia głównego (por. art. 481 § 1 KC) oraz fakt, że żądanie odsetek wysokości stopy ustawowej znajduje oparcie w art. 481 § 2 zd. I KC, a także okoliczność, że pozwana nie podniosła jakiegokolwiek zarzutu w zakresie terminu wymagalności wierzytelności dochodzonych w pozwie, powództwo podlegało uwzględnieniu również w tym zakresie. Dodatkowo należy wskazać, iż odsetki

od poszczególnych zasadzonych kwot głównych należności były dochodzone po upływie 21 dni od wystawienia poszczególnych faktur i po upływie 7 dni w zakresie not obciążeniowych.

W przedmiocie kosztów procesu sąd – na podstawie art. 98 § 1 KPC – rozstrzygnął z zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik postępowania. Powyższe znajduje uzasadnienie w fakcie, iż roszczenie główne, o którego oddalenie wносиła pozwana zostało uwzględnione w całości.

Na koszty procesu poniesione przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. składały się koszty sądowe w postaci opłaty sądowej od pozwu w kwocie 5.840,00 złotych (dowód wpłaty - okładka tomu I akt), koszty zastępstwa procesowego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 3.600,00 złotych (por. § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu Dz. U. Nr 163, poz. 1349, ze zm.) i kwota 17,00 złotych tytułem opłaty skarbowej od złożenia kopii dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w postępowaniu sądowym (k. 79).

Mając na uwadze powyższe – na podstawie art. 109 § 2 KPC oraz wskazanych przepisów – Sąd, postanowił zasądzić od pozwanej na rzecz powoda sumę powyższych pozycji, a więc kwotę 9.457,00 złotych.

(...)

(...)

(...).